

Skatteministeriet

22. maj 2023
J.nr. 2023-4404

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 105 af 26. april 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes i forlængelse af svar på spørgsmål 78 (EUU alm. del, 2022-23) bekræfte, at EU-Kommissionen i sin henstilling af 14. juli 2020 har taget højde for EU-rettens krav om proportionalitet, idet EU-Kommissionens forslag indeholder en række undtagelser, samt bekræfte at en restriktion kan begrundes med hensynet til den offentlige orden, idet spørgeren bemærker, at det skabte stor og bred offentlig forargelse, da det i medier blev beskrevet, hvordan virksomheder, der havde modtaget corona-hjælpepakker fra det offentlige, var placeret i skattely.

Svar

Det kan ikke bekræftes, at EU-Kommissionen i sin henstilling af 14. juli 2020 har taget højde for EU-rettens krav om proportionalitet.

Som anført i svaret på EUU alm. del – spørgsmål 78 skal en restriktion for at kunne begrundes i hensynet til at hindre svig og skatteunddragelse have som sit specifikke formål at hindre adfærd, der består i at oprette rent kunstige arrangementer, der ikke bygger på nogen økonomisk realitet, og hvis formål er at opnå en uberettiget skattefordel, jf. fx EU-Domstolens dom i de forenede sager C-504/16 og C-613/16, Deister Holding og Juhler Holding, præmis 60 og 97.

De mulige undtagelser, som er nævnt i Kommissionens henstilling af 14. juli 2020, sikrer ikke, at støtte kun afskæres, hvor der er tale om rent kunstige arrangementer, hvis formål er at opnå en uberettiget skattefordel.

Hvad angår hensynet til den offentlige orden, kan det bekræftes, at dette hensyn kan begrunde restriktioner i den frie etableringsret, jf. artikel 52 TEUF.

Efter EU-Domstolens faste praksis kan hensynet til den offentlige orden imidlertid kun påberåbes, når der foreligger en virkelig og tilstrækkelig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn, jf. fx EU-Domstolens dom af 19. januar 1999 i sag C-348/96, Calfa, præmis 21.

EU-Domstolen har i sin dom af 22. oktober 2014 i de forenede sager C-344/13 og C-367/13, Blanco og Fabretti, præmis 41, endvidere fastslået, at hensynet til den offentlige orden (konkret hindring af hvidvask) ikke kan begrunde en diskriminerende skatteordning, idet medlemsstaterne ikke gyldigt kan antage, generelt og uden skelnen, at organer og enheder, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, er engageret i kriminelle aktiviteter.

Hensynet til den offentlige orden vurderes derfor ikke at kunne begrunde, at virksomheder, der direkte ejes fra en anden medlemsstat, men har ultimative ejere i lande på EU's sortliste over skattely, afskæres fra offentlig støtte.